

Bruksela, 27 września 2017 r.
(OR. en)

11382/17

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2015/0289 (COD)

PECHE 298
CODEC 1267

AKTY USTAWODAWCZE I INNE INSTRUMENTY

Dotyczy: Stanowisko Rady w pierwszym czytaniu w sprawie przyjęcia
ROZPORZĄDZENIA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY
w sprawie zrównoważonego zarządzania zewnętrznymi flotami rybackimi,
oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1006/2008

ROZPORZĄDZENIE
PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2017/ ...

z dnia ...

**w sprawie zrównoważonego zarządzania zewnętrznymi flotami rybackimi
oraz uchylenia rozporządzenia Rady (WE) nr 1006/2008**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą²,

¹ Dz.U. C 303 z 19.8.2016, s. 116.

² Stanowisko Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 2 lutego 2017 r. [dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym] oraz stanowisko Rady w pierwszym czytaniu z dnia ... [(Dz.U. ...)] [dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym]. Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia... [(Dz.U. ...)] [dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym] [oraz decyzja Rady z dnia ...].

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 1006/2008¹ (zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie upoważnień do połowów”) ustanowiono system dotyczący upoważnień do prowadzenia działalności połowowej przez unijne statki rybackie poza wodami Unii oraz wstępu statków państw trzecich na wody Unii.
- (2) Unia jest umawiającą się stroną Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z dnia 10 grudnia 1982 r.² (UNCLOS) oraz ratyfikowała Porozumienie Narodów Zjednoczonych z dnia 4 sierpnia 1995 r. w sprawie wykonania postanowień Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza, odnoszących się do ochrony międzystrefowych zasobów rybnych i zasobów rybnych masowo migrujących i zarządzania nimi³. Te postanowienia międzynarodowe określają zasadę, zgodnie z którą wszystkie państwa muszą przyjąć odpowiednie środki w celu zapewnienia zrównoważonego zarządzania zasobami morskimi oraz ich ochrony, a także współpracować ze sobą w tym celu.

¹ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1006/2008 z dnia 29 września 2008 r. dotyczące upoważnień do prowadzenia działalności połowowej przez wspólnotowe statki rybackie poza wodami terytorialnymi Wspólnoty oraz wstępu statków państw trzecich na wody terytorialne Wspólnoty, zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93 i (WE) nr 1627/94 oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 3317/94 (Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 33).

² Decyzja Rady 98/392/WE z dnia 23 marca 1998 r. dotycząca zawarcia przez Wspólnotę Europejską Konwencji Narodów Zjednoczonych z dnia 10 grudnia 1982 r. o prawie morza i Porozumienia z dnia 28 lipca 1994 r. odnoszącego się do stosowania jego części XI (Dz.U. L 179 z 23.6.1998, s. 1).

³ Decyzja Rady 98/414/WE z dnia 8 czerwca 1998 r. w sprawie ratyfikowania przez Wspólnotę Europejską Porozumienia w sprawie wykonania postanowień Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z dnia 10 grudnia 1982 r., odnoszących się do ochrony i zarządzania międzystrefowymi zasobami rybnymi i zasobami rybnymi masowo migrującymi (Dz.U. L 189 z 3.7.1998, s. 14).

- (3) Unia przyjęła Porozumienie Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa o wspieraniu przestrzegania przez statki rybackie międzynarodowych środków ochrony i zarządzania na pełnym morzu z dnia 24 listopada 1993 r.¹. Porozumienie to stanowi, że umawiająca się strona wstrzymuje się od udzielenia upoważnienia na wykorzystanie statku do połowów na morzu pełnym, jeżeli nie są spełnione określone warunki, a także wprowadza kary, jeżeli nie są wypełniane określone obowiązki sprawozdawcze.
- (4) Unia zatwierdziła międzynarodowy plan działania FAO na rzecz zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania (zwany dalej „MPD–NNN”) przyjęty w 2001 r. MPD–NNN oraz dobrowolne wytyczne FAO w sprawie działań państwa bandery zatwierdzone w 2014 r. stanowią podstawę odpowiedzialności państwa bandery w celu zapewnienia długotrwałej ochrony i zrównoważonego wykorzystania żywych zasobów morza i ekosystemów morskich. W MPD–NNN przewidziano, że państwo bandery powinno wydawać upoważnienia do połowów na wodach nieobjętych jego zwierzchnictwem lub jurysdykcją statkom pływającym pod jego banderą. W tych dobrowolnych wytycznych zaleca się również, aby państwo bandery i państwo nadbrzeżne wydały upoważnienie, gdy działalność połowowa prowadzona jest w ramach porozumienia w sprawie dostępu do zasobów rybołówstwa lub nawet poza ramami takiego porozumienia. Oba państwa powinny upewnić się, że taka działalność nie będzie miała negatywnego wpływu na zrównoważony stan stad na wodach państwa nadbrzeżnego.

¹ Decyzja Rady 96/428/WE z dnia 25 czerwca 1996 r. w sprawie przyjęcia przez Wspólnotę Porozumienia o wspieraniu przestrzegania przez statki rybackie międzynarodowych środków ochrony i zarządzania na pełnym morzu (Dz.U. L 177 z 16.7.1996, s. 24).

- (5) W 2014 r. wszyscy członkowie FAO, w tym Unia i jej partnerskie kraje rozwijające się, jednomyślnie przyjęli dobrowolne wytyczne w sprawie ochrony zrównoważonego tradycyjnego łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego w kontekście bezpieczeństwa żywnościowego i eliminacji ubóstwa. W pkt 5.7 tych wytycznych podkreślono, że przed zawieraniem porozumień w sprawie dostępu do zasobów z państwami trzecimi i stronami trzecimi należy odpowiednio rozważyć kwestię tradycyjnego łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego. W wytycznych tych wzywa się do przyjęcia środków na rzecz długoterminowej ochrony zasobów rybołówstwa i ich zrównoważonego użytkowania oraz do zapewnienia ekologicznej podstawy dla produkcji żywności, przy podkreśleniu znaczenia norm środowiskowych w działalności połowowej poza wodami Unii, która obejmuje podejście ekosystemowe do zarządzania rybołówstwem wraz z podejściem ostrożnościowym.
- (6) Jeżeli są dowody na to, że warunki, na podstawie których wydano upoważnienie do połowów, nie są już spełniane, państwo członkowskie bandery powinno podjąć odpowiednie działania, w tym mające na celu zmianę lub cofnięcie upoważnienia, oraz, w razie potrzeby, nałożenie skutecznych, proporcjonalnych i odstraszających kar. Jeżeli – w przypadku połowów w ramach regionalnej organizacji ds. zarządzania rybołówstwem (zwanej dalej „RFMO”) lub umów o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów – unijny statek rybacki nie spełnia warunków do uzyskania upoważnienia do połowów, a państwo członkowskie – nawet po nałożeniu na nie takiego wymogu przez Komisję – nie podejmie odpowiednich działań, aby zaradzić tej sytuacji, wówczas Komisja powinna stwierdzić, że nie podjęto odpowiednich działań. W związku z tym Komisja powinna podjąć dodatkowe działania w celu zapewnienia, aby dany statek nie prowadził już połowów, dopóki nie zostaną spełnione odnośne warunki.

- (7) Na szczycie Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie zrównoważonego rozwoju w dniu 25 września 2015 r. Unia zobowiązała się do wdrożenia rezolucji zawierającej dokument końcowy zatytułowany „Przekształcamy nasz świat: program działań na rzecz zrównoważonego rozwoju do roku 2030”, obejmujący cel zrównoważonego rozwoju nr 14 dotyczący ochrony i zrównoważonego wykorzystywania oceanów, mórz i zasobów morskich, a także cel zrównoważonego rozwoju nr 12 dotyczący zapewnienia zrównoważonych wzorców konsumpcji i produkcji, wraz z ich celami wymiernymi.
- (8) Celem wspólnej polityki rybołówstwa (zwanej dalej „WPRyb”), jak określono w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013¹ (zwanym dalej „rozporządzeniem podstawowym”), jest zapewnienie, aby działalność połowowa była zrównoważona pod względem środowiskowym, gospodarczym i społecznym oraz była zarządzana w sposób spójny z celami dotyczącymi osiągnięcia korzyści gospodarczych, społecznych i w zakresie zatrudnienia oraz przywrócenia i utrzymania stad ryb powyżej poziomów, które mogą zapewnić maksymalny podtrzymywalny połów, a także aby przyczyniała się do bezpieczeństwa zaopatrzenia w żywność. Przy wdrażaniu tej polityki należy brać też pod uwagę cele w zakresie współpracy rozwojowej zgodnie z art. 208 ust. 1 akapit drugi Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE).
- (9) Rozporządzenie podstawowe wymaga również, aby umowy o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów ograniczały się do połowów nadwyżek, o czym mowa w art. 62 ust. 2 i 3 UNCLOS.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22).

- (10) W rozporządzeniu podstawowym podkreśla się potrzebę promowania celów WPRyb na arenie międzynarodowej przy zapewnieniu, aby unijna działalność połowowa prowadzona poza wodami Unii była oparta na takich samych zasadach i standardach jak w mającym zastosowanie prawie unijnym oraz propagowała równe warunki działania dla podmiotów unijnych i podmiotów z państw trzecich.
- (11) Rozporządzenie w sprawie upoważnień do połowów miało na celu ustanowienie wspólnego stanowiska w odniesieniu do upoważnienia do prowadzenia działalności połowowej przez unijne statki rybackie poza wodami Unii z myślą o wspieraniu zwalczania nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych (zwanym dalej „NNN”) połowów oraz przyczynieniu się do lepszej kontroli i monitorowania unijnej floty na całym świecie; miało także na celu ustanowienie warunków przyznawania upoważnień statkom państw trzecich połowiącym na wodach Unii.
- (12) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1005/2008¹ (zwane dalej „rozporządzeniem NNN”) zostało przyjęte równolegle z rozporządzeniem w sprawie upoważnień do połowów, a rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009² (zwane dalej „rozporządzeniem w sprawie kontroli”) przyjęto rok później. Rozporządzenia te stanowią trzy filary wdrażające przepisy WPRyb dotyczące kontroli i egzekwowania.

¹ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1005/2008 z dnia 29 września 2008 r. ustanawiające wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania, zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1936/2001 i (WE) nr 601/2004 oraz uchylające rozporządzenia (WE) nr 1093/94 i (WE) nr 1447/1999 (Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 1).

² Rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające unijny system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 847/96, (WE) nr 2371/2002, (WE) nr 811/2004, (WE) nr 768/2005, (WE) nr 2115/2005, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007, (WE) nr 676/2007, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 1300/2008, (WE) nr 1342/2008 i uchylające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1627/94 oraz (WE) nr 1966/2006 (Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1).

- (13) Rozporządzenie NNN, rozporządzenie w sprawie upoważnień do połowów i rozporządzenie w sprawie kontroli nie zostały jednak wdrożone spójnie; niespójności występowały w szczególności między rozporządzeniem w sprawie upoważnień do połowów a rozporządzeniem w sprawie kontroli. Wdrożenie rozporządzenia w sprawie upoważnień do połowów wykazało także szereg luk, ponieważ nie zostały uwzględnione niektóre wyzwania w zakresie kontroli, takie jak czarterowanie, zmiana bandery i wydawanie upoważnień do połowów wydawanych przez właściwy organ państwa trzeciego dla statków rybackich Unii poza ramami umowy o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów (zwanym dalej „upoważnieniami bezpośrednimi”). Ponadto niektóre obowiązki sprawozdawcze okazały się trudne, tak jak i podział funkcji administracyjnych między państwami członkowskimi a Komisją.
- (14) Podstawową zasadą niniejszego rozporządzenia jest to, że każdy statek unijny dokonujący połowów poza wodami Unii powinien otrzymać upoważnienie od swojego państwa członkowskiego bandery i być odpowiednio monitorowany, niezależnie od tego, gdzie prowadzi działalność, i od ram, w jakich się to odbywa. Wydanie upoważnienia powinno zależeć od spełnienia podstawowego zbioru wspólnych kryteriów kwalifikowalności. Informacje zebrane przez państwa członkowskie i przekazane Komisji powinny umożliwiać jej udział w monitorowaniu operacji połowowych prowadzonych przez wszystkie unijne statki rybackie w każdym obszarze poza wodami Unii i w dowolnym momencie.
- (15) W ostatnich latach odnotowano znaczące usprawnienie zewnętrznej polityki rybołówstwa Unii pod względem warunków umów o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów oraz staranności, z jaką egzekwuje się ich postanowienia. Zabezpieczenie interesów Unii w zakresie praw dostępu i warunków w ramach umów o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów powinno zatem stanowić priorytetowy cel zewnętrznej polityki rybołówstwa Unii, a podobne warunki powinny być również stosowane w odniesieniu do działalności Unii poza zakresem stosowania takich umów.

- (16) Statki pomocnicze mogą mieć znaczny wpływ na sposób prowadzenia operacji połowowych przez statki rybackie, oraz na ilość ryb, jaką mogą poławiać. Dlatego też należy je uwzględnić w procesie wydawania upoważnień i w procesie sprawozdawczym określonych w niniejszym rozporządzeniu.
- (17) Operacje zmiany bandery stanowią problem, gdy ich celem jest obchodzenie przepisów WPRyb lub obowiązujących środków ochrony i zarządzania. Unia powinna zatem mieć możliwość definiowania, wykrywania i utrudniania takich operacji. Identyfikowalność i odpowiednie monitorowanie historii zgodności z przepisami należy zapewnić przez cały okres użytkowania statku należącego do podmiotu unijnego niezależnie od bandery lub bander, pod jakimi prowadzi działalność. Celowi temu powinien również służyć wymóg, aby statek otrzymywał przyznawany przez Międzynarodową Organizację Morską (IMO) niepowtarzalny numer statku, w przypadku gdy jest to konieczne na mocy prawa unijnego.
- (18) Na wodach państw trzecich unijne statki mogą prowadzić działalność albo na mocy postanowień umów o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów zawartych między Unią a państwami trzecimi, albo poprzez uzyskanie bezpośrednich upoważnień do połowów od państw trzecich, jeżeli nie obowiązuje żadna umowa o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów. W obu przypadkach działania te powinny być prowadzone w sposób przejrzysty i zrównoważony. Państwa członkowskie bandery mogą upoważnić statki pływające pod ich banderą do starania się o upoważnienia bezpośrednio i uzyskania ich od państw trzecich będących państwami nadbrzeżnymi na podstawie określonego zestawu kryteriów i z zastrzeżeniem monitorowania. Operacja połowowa powinna być dozwolona, gdy państwo członkowskie bandery stwierdzi, że nie zaburzy ona stanu zrównoważenia, oraz w przypadku gdy Komisja nie ma należycie uzasadnionych zastrzeżeń. Podmiot powinien mieć możliwość rozpoczęcia swojej operacji połowowej dopiero po uzyskaniu upoważnienia od państwa członkowskiego bandery i państwa nadbrzeżnego.

- (19) Unijne statki rybackie nie mogą połować na wodach podlegających zwierzchnictwu lub jurysdykcji państw trzecich, z którymi Unia ma umowę, ale nie ma obowiązującego protokołu. W przypadku takiej umowy, gdy przez co najmniej trzy lata nie było obowiązującego protokołu, Komisja powinna przeanalizować przyczyny tej sytuacji i podjąć odpowiednie działania, które mogłyby obejmować zaproponowanie wynegocjowania nowego protokołu.
- (20) Szczególnym problemem związanym z umowami o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów jest ponowny przydział niewykorzystanych uprawnień do połowów, które pojawiają się, gdy uprawnienia do połowów przyznane państwom członkowskim zgodnie z odpowiednimi rozporządzeniami Rady nie są w pełni wykorzystywane. Ponieważ koszty dostępu określone w umowach o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów są w dużej części finansowane z budżetu ogólnego Unii, system tymczasowego ponownego przydziału i przydziału częściowego jest istotny dla ochrony finansowych interesów Unii oraz zapewnienia, aby żadne uprawnienia do połowów, za które zapłacono, nie zostały zmarnowane. Należy zatem doprecyzować i udoskonalić te systemy przydziału, które powinny być mechanizmem ostatecznym. Jego stosowanie powinno mieć charakter tymczasowy oraz nie powinno mieć wpływu na pierwotny rozdział uprawnień do połowów pomiędzy państwa członkowskie zgodnie z mającymi zastosowanie zasadami względnej stabilności. Ponowny przydział powinien nastąpić dopiero wtedy, gdy odnośne państwa członkowskie zrezygnują ze swoich praw do wymiany uprawnień do połowów między sobą, i powinien nastąpić przede wszystkim w kontekście umów o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów udzielających dostępu do połowów wielogatunkowych.
- (21) W przypadku gdy państwo trzecie nie jest stroną RFMO, Unia może dążyć do wprowadzenia z państwem trzecim, z którym rozważana jest umowa o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów, przydziału części funduszy na wsparcie sektorowe w celu ułatwienia przystąpienia danego państwa trzeciego do tej RFMO.

- (22) Operacje połowowe pod auspicjami RFMO oraz na morzu pełnym powinny również wymagać upoważnienia państwa członkowskiego bandery i być zgodne z przepisami szczególnymi RFMO lub prawem unijnym regulującym operacje połowowe na morzu pełnym.
- (23) Aby wykonać swoje zobowiązania międzynarodowe w ramach RFMO oraz stosownie do celów, o których mowa w art. 28 rozporządzenia podstawowego, Unia powinna zachęcać do przeprowadzania okresowych ocen skuteczności przez niezależne podmioty i aktywnie uczestniczyć w tworzeniu i wzmacnianiu komitetów wykonawczych we wszystkich RFMO, w których jest umawiającą się stroną. Unia powinna w szczególności zapewniać, aby te komitety wykonawcze sprawowały ogólny nadzór nad wdrażaniem zewnętrznej polityki rybołówstwa oraz środków przyjętych przez RFMO.
- (24) Skuteczne zarządzanie umowami czarterowymi jest ważne dla zapewnienia, aby nie została osłabiona skuteczność środków ochrony i zarządzania, jak również dla zapewnienia zrównoważonej eksploatacji żywych zasobów morza. Należy więc ustanowić ramy prawne, które pomogą Unii lepiej monitorować działalność unijnych statków rybackich czarterowanych przez podmioty z państw trzecich albo przez podmioty unijne na podstawie tego, co zostało przyjęte przez odpowiednią RFMO.
- (25) Przeładunki na morzu wymykają się właściwej kontroli państw bandery lub państw nadbrzeżnych, dlatego też stwarzają podmiotom okazję do przewożenia nielegalnych połowów. Przeładunki dokonywane przez statki unijne poławiające na morzu pełnym i na podstawie upoważnień bezpośrednich powinny podlegać uprzedniemu powiadomieniu, gdy są dokonywane poza portem. Raz do roku państwa członkowskie powinny informować Komisję o wszystkich operacjach przeładunku przeprowadzonych przez ich statki.

- (26) Procedury powinny być przejrzyste i przewidywalne dla podmiotów z Unii i z państw trzecich, jak również ich odpowiednich właściwych organów.
- (27) Należy zapewnić wymianę danych drogą elektroniczną między państwami członkowskimi a Komisją, jak przewidziano w rozporządzeniu w sprawie kontroli. Państwa członkowskie powinny gromadzić wszelkie żądane dane na temat swoich flot i ich operacji połowowych, zarządzać tymi danymi oraz udostępniać je Komisji. Ponadto państwa członkowskie powinny ze sobą współpracować, a także współpracować z Komisją oraz – w stosownych przypadkach – z państwami trzecimi w celu koordynowania tych działań w zakresie gromadzenia danych.
- (28) W celu zwiększenia przejrzystości i dostępności informacji dotyczących unijnych upoważnień do połowów Komisja powinna ustanowić elektroniczną bazę danych dotyczącą upoważnień do połowów zawierającą zarówno publicznie dostępną część, jak i część zabezpieczoną. Informacje zawarte w unijnej bazie danych dotyczącej upoważnień do połowów zawierają dane osobowe. Przetwarzanie danych osobowych na podstawie niniejszego rozporządzenia powinno odbywać się zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 45/2001¹, dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 95/46/WE² oraz mającym zastosowanie prawem krajowym.

¹ Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1).

² Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31).

- (29) W celu właściwego uwzględnienia dostępu do wód Unii statków rybackich pływających pod banderą państwa trzeciego należy zapewnić spójność odpowiednich przepisów z przepisami mającymi zastosowanie do unijnych statków rybackich, zgodnie z rozporządzeniem w sprawie kontroli. W szczególności art. 33 tego rozporządzenia dotyczący zgłaszania połowów i danych dotyczących połowów powinien mieć również zastosowanie do statków państw trzecich połowiących na wodach Unii.
- (30) Statki rybackie z państw trzecich nieposiadające upoważnienia na mocy niniejszego rozporządzenia, przepływając przez wody Unii, powinny być zobowiązane do zapewnienia, aby ich narzędzia połowowe były zainstalowane w sposób uniemożliwiający natychmiastowe prowadzenie operacji połowowych.
- (31) Państwa członkowskie powinny być odpowiedzialne za kontrolę operacji połowowych statków państw trzecich na wodach Unii oraz – w przypadku naruszeń przepisów – wpisywanie ich do rejestru krajowego przewidzianego w art. 93 rozporządzenia w sprawie kontroli.
- (32) Statki państw trzecich dokonujące połowów w ramach umów w sprawie wymiany lub wspólnego zarządzania powinny przestrzegać kwot przydzielonych im przez ich własne państwa bandery w wodach Unii. Gdy statki państw trzecich przekraczają kwoty przydzielone im w odniesieniu do stad w wodach Unii, Komisja powinna dokonać odliczeń od kwot przydzielonych tym państwom trzecim w kolejnych latach. W takich przypadkach odliczenie kwot, którego ma dokonać Komisja w przypadku ich przekroczenia, należy rozumieć jako wkład, jaki Komisja zapewnia w ramach konsultacji z państwami nadbrzeżnymi.

- (33) Aby uprościć procedury wydawania upoważnień, państwa członkowskie i Komisja powinny używać wspólnego systemu wymiany i przechowywania danych w celu dostarczania niezbędnych informacji i aktualizacji przy jednoczesnym zminimalizowaniu obciążeń administracyjnych.
- (34) W celu uwzględnienia postępu technologicznego i ewentualnych późniejszych nowych wymogów prawa międzynarodowego należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do przyjmowania zmian do załącznika do niniejszego rozporządzenia określającego wykaz informacji, które powinny być dostarczone przez podmiot w celu uzyskania upoważnienia do połowów, a także w odniesieniu do uzupełnienia warunków dotyczących upoważnień do połowów w art. 10 w zakresie, w jakim jest to niezbędne do odzwierciedlenia w prawie unijnym wyniku konsultacji między Unią a państwami trzecimi, z którymi Unia zawarła umowę, lub ustaleń z państwami nadbrzeżnymi, z którymi stada ryb są dzielone. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa¹. W szczególności, aby zapewnić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie udział na równych zasadach w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszystkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.

¹ Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.

- (35) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do zapisu, formatu i przekazywania danych dotyczących upoważnień do połowów, które państwa członkowskie przesyłają do Komisji i do unijnej bazy danych dotyczącej upoważnień do połowów, a także w celu podejmowania decyzji w odniesieniu do tymczasowego ponownego przydziału niewykorzystanych uprawnień do połowów na podstawie istniejących protokołów do umów o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów jako środków przejściowych odpowiadających przepisom art. 10 rozporządzenia w sprawie upoważnień do połowów. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011¹.
- (36) Aby zapewnić funkcjonowanie unijnej bazy danych dotyczącej upoważnień do połowów oraz umożliwić państwom członkowskim spełnienie wymogów technicznych w zakresie przekazywania danych, Komisja powinna udzielać zainteresowanym państwom członkowskim wsparcia technicznego umożliwiającego elektroniczne przekazywanie danych. Państwa członkowskie mogą również korzystać z pomocy finansowej z Funduszu Morskiego i Rybackiego na podstawie art. 76 ust. 2 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 508/2014².
- (37) Ze względu na liczbę i wagę zmian, które mają zostać wprowadzone, należy uchylić rozporządzenie w sprawie upoważnień do połowów.

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 508/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2328/2003, (WE) nr 861/2006, (WE) nr 1198/2006 i (WE) nr 791/2007 oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1255/2011 (Dz.U. L 149 z 20.5.2014, s. 1).

TYTUŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot

W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się przepisy dotyczące wydawania upoważnień do połowów i zarządzania nimi w odniesieniu do:

- a) unijnych statków rybackich prowadzących operacje połowowe na wodach podlegających zwierzchnictwu lub jurysdykcji państwa trzeciego, pod auspicjami RFMO, której Unia jest umawiającą się stroną, na wodach Unii, poza nimi lub na morzu pełnym; oraz
- b) statków rybackich państwa trzeciego prowadzących operacje połowowe na wodach Unii.

Artykuł 2

Związek z prawem międzynarodowym i unijnym

Niniejsze rozporządzenie stosuje się bez uszczerbku dla przepisów lub postanowień:

- a) umów o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów oraz innych umów w sprawie połowów zawartych między Unią a państwami trzecimi;
- b) przyjętych przez RFMO, których Unia jest umawiającą się stroną;
- c) prawa unijnego wdrażających lub transponujących przepisy lub postanowienia, o których mowa w lit. a) i b).

Artykuł 3

Definicje

1. Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się definicje zawarte w art. 4 rozporządzenia podstawowego oraz w art. 2 pkt 1–4, 15, 16 i 22 rozporządzenia NNN, chyba że niniejsze rozporządzenie stanowi inaczej.
2. Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się również następujące definicje:
 - a) „statek pomocniczy” oznacza statek inny, niż jednostka przewożona na statku, który nie jest wyposażony w gotowe do użycia narzędzia połowowe zaprojektowane do połowu lub wabienia ryb i który ułatwia, wspomaga lub przygotowuje operacje połowowe;
 - b) „upoważnienie do połowów” oznacza – w odniesieniu do unijnego statku rybackiego – upoważnienie:
 - w rozumieniu art. 4 pkt 10 rozporządzenia w sprawie kontroli ,
 - wydane przez państwo trzecie i uprawniające unijny statek rybacki do prowadzenia określonych operacji połowowych na wodach podlegających zwierzchnictwu lub jurysdykcji tego państwa trzeciego w danym okresie, na danym obszarze lub w odniesieniu do danego łowiska i na określonych warunkach,oraz – w odniesieniu do statku rybackiego z państwa trzeciego – upoważnienie uprawniające go do prowadzenia na wodach Unii określonych operacji połowowych w danym okresie, na danym obszarze lub w odniesieniu do danego łowiska i na określonych warunkach;

- c) „upoważnienie bezpośrednie” oznacza upoważnienie do połowów wydane przez właściwy organ państwa trzeciego unijnemu statkowi rybackiemu poza ramami umowy o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów lub umowy w sprawie wymiany uprawnień do połowów i wspólnego zarządzania gatunkami będącymi przedmiotem wspólnego zainteresowania;
- d) „wody państwa trzeciego” oznaczają wody podlegające zwierzchnictwu lub jurysdykcji państwa trzeciego. Do celów niniejszego rozporządzenia wody państwa członkowskiego, które nie są wodami Unii, są uznawane za wody państwa trzeciego;
- e) „program obecności obserwatorów” oznacza program realizowany pod auspicjami RFMO, na podstawie umowy o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów lub pod auspicjami państwa trzeciego lub państwa członkowskiego, który przewiduje, że na statkach rybackich są obecni obserwatorzy, w tym również, jeżeli jest to wyraźnie przewidziane w mającym zastosowanie programie obecności obserwatorów, w celu sprawdzenia, czy statek przestrzega przepisów przyjętych przez tę RFMO lub przez to państwo trzecie, lub przyjętych w ramach tej umowy o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów;
- f) „czarterowanie” oznacza umowę, na mocy której statek rybacki pływający pod banderą państwa członkowskiego jest zakontraktowany na czas określony przez dany podmiot albo w innym państwie członkowskim, albo w państwie trzecim bez zmiany bandery;
- g) „operacja połowowa” oznacza wszystkie działania związane z poszukiwaniem ryb, wydawaniem, holowaniem i wybieraniem narzędzi czynnych, stawianiem, pozostawianiem w wodzie, wybieraniem lub przestawianiem narzędzi biernych oraz usuwaniem jakiegokolwiek połowu z narzędzia, sieci lub z sadza transportowego do sadzów służących do tuczu i hodowli.

TYTUŁ II

OPERACJE POŁOWOWE PROWADZONE PRZEZ UNIJNE STATKI RYBACKIE POZA WODAMI UNII

Rozdział I

Przepisy wspólne

Artykuł 4

Zasada ogólna

Bez uszczerbku dla wymogu otrzymania upoważnienia od właściwej organizacji lub państwa trzeciego, unijny statek rybacki nie może prowadzić operacji połowowych poza wodami Unii, chyba że został upoważniony przez swoje państwo członkowskie bandery, a operacje połowowe są wskazane w ważnym upoważnieniu do połowów wydanym zgodnie z rozdziałami II–V, w stosownych przypadkach.

Artykuł 5

Kryteria kwalifikowalności

1. Państwo członkowskie bandery może wydać upoważnienie do prowadzenia operacji połowowych poza wodami Unii tylko wtedy, gdy:
 - a) otrzymało ono pełne i dokładne informacje, zgodnie z wymogami zawartymi w załączniku lub wymogami odnośnej umowy o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów lub RFMO, dotyczące statku rybackiego i powiązanego (-ych) z nim statku(-ów) pomocniczego(-ych), w tym również statków pomocniczych spoza Unii;

- b) statek rybacki posiada ważną licencję połowową zgodnie z art. 6 rozporządzenia w sprawie kontroli;
 - c) statek rybacki i wszelkie powiązane z nim statki pomocnicze stosują odpowiedni system numerów identyfikacyjnych statków w ramach IMO w zakresie, w jakim jest on wymagany na mocy prawa unijnego;
 - d) statek rybacki nie figuruje w wykazie statków NNN, przyjętym przez RFMO lub przez Unię na podstawie rozporządzenia NNN;
 - e) w stosownych przypadkach, państwo członkowskie bandery dysponuje uprawnieniami do połowów na podstawie umowy w sprawie połowów lub odpowiednich postanowień RFMO; oraz
 - f) w stosownych przypadkach, statek rybacki spełnia wymogi określone w art. 6.
2. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 44 w celu zmiany załącznika, aby zapewnić odpowiednie monitorowanie działalności statków rybackich w ramach niniejszego rozporządzenia, w szczególności poprzez nowe wymogi dotyczące danych wynikające z umów w sprawie połowów lub rozwoju technologii informacyjnych.

Artykuł 6
Operacje zmiany bandery

1. Niniejszy artykuł ma zastosowanie do statków, które w ciągu pięciu lat poprzedzających datę wniosku o wydanie upoważnienia do połowów:
 - a) zostały wykreślone z unijnego rejestru floty rybackiej i podniosły banderę państwa trzeciego; oraz
 - b) zostały ponownie wpisane do unijnego rejestru floty rybackiej.
2. Państwo członkowskie bandery może wydać upoważnienie do połowów tylko wtedy, gdy zweryfikuje, że w okresie prowadzenia działalności pod banderą państwa trzeciego statek, o którym mowa w ust. 1:
 - a) nie uczestniczył w połowach NNN;
 - b) nie prowadził operacji na wodach państwa trzeciego uznanego na podstawie art. 4 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1026/2012¹ za państwo pozwalające na niezrównoważone połowy;
 - c) nie prowadził operacji na wodach państwa trzeciego umieszczonego w wykazie, jako niewspółpracujące państwo trzecie na podstawie art. 33 rozporządzenia NNN; oraz

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1026/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie określonych środków podejmowanych w celu ochrony stad ryb względem państw pozwalających na niezrównoważone połowy (Dz.U. L 316 z 14.11.2012, s. 34).

- d) nie prowadził operacji na wodach państwa trzeciego uznanego za niewspółpracujące w zakresie zwalczania połowów NNN na podstawie art. 31 rozporządzenia NNN po upływie sześciu tygodni od przyjęcia przez Komisję decyzji uznającej to państwo trzecie za niewspółpracujące w zakresie zwalczania połowów NNN, z wyjątkiem wszelkich operacji prowadzonych w przypadku, gdy Rada odrzuciła wniosek o uznanie tego państwa trzeciego za niewspółpracujące na podstawie art. 33 tego rozporządzenia.

3. W tym celu podmiot dostarcza następujące informacje, wymagane przez państwo członkowskie bandery na temat okresu, w którym statek prowadził operacje pod banderą państwa trzeciego:

- a) raport połowowy i deklarację nakładu połowowego w odnośnym okresie, zgodnie z wymogami państwa bandery będącego państwem trzecim;
- b) kopię wszelkich upoważnień do połowów pozwalających na operacje połowowe w odnośnym okresie;
- c) oficjalne oświadczenie złożone przez państwo trzecie, którego banderę podniósł statek, zawierające wykaz kar, którymi statek lub podmiot były objęte w odnośnym okresie;
- d) pełną historię bandery w okresie, w którym statek był wykreślony z unijnego rejestru floty rybackiej.

4. Państwo członkowskie bandery nie wydaje upoważnienia do połowów statkowi, który podniósł banderę w państwie trzecim, które zostało:
- a) umieszczone w wykazie jako niewspółpracujące w zakresie zwalczania połowów NNN na podstawie art. 33 rozporządzenia NNN;
 - b) uznane za niewspółpracujące w zakresie zwalczania połowów NNN na podstawie art. 31 rozporządzenia NNN po upływie okresu sześciu tygodni od przyjęcia przez Komisję decyzji uznającej to państwo trzecie za niewspółpracujące, z wyjątkiem wszelkich operacji prowadzonych w przypadku, gdy Rada odrzuciła wniosek o uznanie tego państwa trzeciego za niewspółpracujące na podstawie art. 33 tego rozporządzenia; lub
 - c) uznane na podstawie art. 4 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1026/2012 za państwo pozwalające na niezrównoważone połowy.
5. Ust. 4 nie ma zastosowania, jeżeli państwo członkowskie bandery uzna, że gdy tylko zaszły okoliczności opisane w ust. 2 lit. b)–d) lub ust. 4 lit. a)–c), podmiot:
- a) wstrzymał operacje połowowe; oraz
 - b) natychmiast wszczął odpowiednie procedury administracyjne w celu usunięcia statku z rejestru statków rybackich państwa trzeciego.

Artykuł 7

Zarządzanie upoważnieniami do połowów

1. Składając wniosek o upoważnienie do połowów, podmiot przedstawia państwu członkowskiemu bandery kompletne i dokładne dane.
2. Podmiot natychmiast informuje państwo członkowskie bandery o wszelkich zmianach tych danych.
3. Państwo członkowskie bandery regularnie monitoruje, czy warunki, na podstawie których wydano upoważnienie do połowów, są nadal spełniane w okresie ważności tego upoważnienia.
4. Jeżeli w świetle ostatecznego wyniku działań monitorujących, o których mowa w ust. 3, są dowody na to, że warunki, na podstawie których wydano upoważnienie do połowów, nie są już spełniane, państwo członkowskie bandery podejmuje odpowiednie działania, w tym zmianę lub cofnięcie upoważnienia oraz, w razie potrzeby, nałożenie kary. Kary stosowane przez państwa członkowskie bandery w odniesieniu do naruszeń muszą być wystarczająco surowe, aby skutecznie zapewnić zgodność z przepisami, zapobiegać naruszeniom oraz pozbawić sprawców naruszeń korzyści wynikających z naruszeń. Państwo członkowskie bandery natychmiast powiadamia o tym podmiot i Komisję. W stosownych przypadkach Komisja powiadamia odpowiednio sekretariat RFMO lub zainteresowane państwo trzecie.

5. Na uzasadniony wniosek Komisji państwo członkowskie bandery podejmuje odpowiednie działania przewidziane w ust. 4 w przypadkach naruszeń środków ochrony żywych zasobów morza i zarządzania nimi przyjętych przez RFMO, której Unia jest umawiającą się stroną, lub na mocy umów o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów.
6. W przypadku gdy Unia jest umawiającą się stroną RFMO, a unijny statek rybacki nie spełnia warunków określonych w art. 21 lit. b), co stwierdzono w ostatecznym sprawozdaniu z inspekcji uznanym przez RFMO, oraz w przypadku gdy państwo członkowskie bandery nie podejmie odpowiednich działań przewidzianych w ust. 4 niniejszego artykułu, Komisja może wydać decyzję nakazującą zainteresowanemu państwu członkowskiemu bandery, aby zapewniło spełnienie tych warunków przez dany unijny statek rybacki.

W przypadku gdy zainteresowane państwo członkowskie bandery nie podjęło w ciągu 15 dni odpowiednich działań służących wykonaniu decyzji Komisji, o której mowa w akapicie pierwszym, Komisja przesyła zaktualizowane dane statków rybackich, o których mowa w art. 22, sekretariatowi RFMO, aby zajął się kwestią danego statku. Komisja informuje państwo członkowskie bandery o swoich działaniach. Państwo członkowskie bandery powiadamia podmiot o działaniach Komisji.

7. W przypadku gdy Unia zawarła umowę o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów z państwem trzecim, a unijny statek rybacki nie spełnia warunków określonych w art. 10 lit. b), co stwierdzono w ostatecznym sprawozdaniu z inspekcji uznanym przez właściwe organy, oraz w przypadku gdy państwo członkowskie bandery nie podejmie odpowiednich działań przewidzianych w ust. 4 niniejszego artykułu, Komisja może wydać decyzję nakazującą zainteresowanemu państwu członkowskiemu bandery, aby zapewniło spełnienie tych warunków przez dany unijny statek rybacki.

W przypadku gdy zainteresowane państwo członkowskie bandery nie podjęło w ciągu 15 dni odpowiednich działań służących wykonaniu decyzji Komisji, o której mowa w akapicie pierwszym, Komisja przesyła zaktualizowane dane statków rybackich państwu trzeciemu, aby zajęło się kwestią danego unijnego statku rybackiego. Komisja informuje państwo członkowskie bandery o swoich działaniach. Państwo członkowskie bandery powiadamia podmiot o działaniach Komisji.

Rozdział II

Operacje połowowe prowadzone przez unijne statki rybackie na wodach państwa trzeciego

SEKCJA 1

OPERACJE POŁOWOWE W RAMACH UMÓW

O PARTNERSTWIE W SPRAWIE ZRÓWNOWAŻONYCH POŁOWÓW

Artykuł 8

Zakres stosowania

Niniejsza sekcja ma zastosowanie do operacji połowowych prowadzonych przez unijne statki rybackie na wodach państwa trzeciego w ramach umowy o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów.

Artykuł 9
Członkostwo w RFMO

Unijny statek rybacki może prowadzić operacje połowowe na wodach państwa trzeciego w odniesieniu do stad zarządzanych przez RFMO tylko wtedy, jeżeli to państwo trzecie jest umawiającą się stroną tej RFMO.

Artykuł 10
Warunki wydawania przez państwo członkowskie bandery upoważnień do połowów

Państwo członkowskie bandery może wydać upoważnienie do połowów w odniesieniu do operacji połowowych prowadzonych na wodach państwa trzeciego w ramach umowy o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów wyłącznie wtedy, gdy:

- a) spełnione są kryteria kwalifikowalności określone w art. 5;
- b) przestrzegane są warunki zawarte w odnośnej umowie o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów;
- c) podmiot uiścił wszystkie opłaty należne na mocy odpowiednich umów oraz – w stosownych przypadkach – zapłacił powiązane kary finansowe ustanowione na mocy orzeczenia sądowego lub decyzji administracyjnej, mających ostateczny i wiążący skutek; oraz
- d) statek rybacki ma ważne upoważnienie do połowów wydane przez państwo trzecie sprawujące zwierzchnictwo lub jurysdykcję nad wodami, w których operacje połowowe mają miejsce.

Artykuł 11

Procedura uzyskiwania upoważnień do połowów od państw trzecich

1. Do celów art. 10 lit. d) państwo członkowskie bandery, które sprawdziło, że spełnione są warunki określone w art. 10 lit. a)–c), przesyła Komisji odpowiedni wniosek o upoważnienie od państwa trzeciego.
2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera informacje wymagane na mocy umowy o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów.
3. Państwo członkowskie bandery przesyła wniosek do Komisji co najmniej 10 dni kalendarzowych przed upływem terminu przekazania wniosków ustanowionego w umowie o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów. Komisja może przesłać do państwa członkowskiego bandery należycie uzasadniony wniosek o wszelkie dodatkowe informacje niezbędne do sprawdzenia warunków.
4. Po otrzymaniu wniosku lub wszelkich dodatkowych informacji, o które wystąpiono na podstawie ust. 3 niniejszego artykułu Komisja przeprowadza wstępne badanie w celu ustalenia, czy spełnione są warunki określone w art. 10 lit. a)–c). Następnie Komisja:
 - a) przesyła wniosek państwu trzeciemu niezwłocznie, a w każdym razie przed upływem ustanowionego w umowie o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów terminu przekazania wniosków, pod warunkiem że dotrzymano terminu określonego w ust. 3 niniejszego artykułu; lub
 - b) powiadamia państwo członkowskie o odrzuceniu wniosku.

5. Jeżeli państwo trzecie poinformuje Komisję o podjętej przez siebie decyzji o wydaniu, odmowie, zawieszeniu lub cofnięciu upoważnienia do połowów dla unijnego statku rybackiego na mocy umowy, Komisja natychmiast informuje o tym państwo członkowskie bandery, w miarę możliwości drogą elektroniczną.

Artykuł 12

Tymczasowy ponowny przydział niewykorzystanych uprawnień do połowów w ramach umów o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów

1. W ciągu danego roku lub innego stosownego okresu wykonywania protokołu do umowy o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów przy uwzględnieniu okresów ważności upoważnień do połowów i okresów połowu Komisja może stwierdzić, które uprawnienia do połowów nie zostały wykorzystane, i odpowiednio poinformować państwa członkowskie korzystające z odpowiednich części przydziału uprawnień do połowów.
2. W ciągu 10 dni kalendarzowych od otrzymania tych informacji od Komisji państwa członkowskie, o których mowa w ust. 1, mogą:
 - a) poinformować Komisję, że wykorzystają swoje uprawnienia do połowów w późniejszym terminie w odpowiednim okresie wykonywania protokołu, przedstawiając plan połowowy ze szczegółowymi informacjami na temat liczby upoważnień do połowów, o które występują, szacowanych połowów, obszarów i okresów połowowych; lub
 - b) zgłosić Komisji wykorzystanie swoich uprawnień do połowów w drodze wymiany uprawnień do połowów, zgodnie z art. 16 ust. 8 rozporządzenia podstawowego.

3. Jeżeli niektóre państwa członkowskie nie poinformowały Komisji o jednym z działań, o których mowa w ust. 2, lub poinformowały ją o jedynie częściowym wykorzystaniu ich uprawnień do połowów, oraz jeżeli w związku z tym uprawnienia do połowów pozostają niewykorzystane, Komisja może wystosować do pozostałych państw członkowskich, którym przydzielono część uprawnień do danych połowów, zaproszenie do wyrażenia zainteresowania dotyczące dostępnych niewykorzystanych uprawnień do połowów. Komisja informuje jednocześnie wszystkie państwa członkowskie o wystosowaniu zaproszenia do wyrażenia zainteresowania.
4. W ciągu 10 dni kalendarzowych od daty otrzymania zaproszenia do wyrażenia zainteresowania, o którym mowa w ust. 3, państwa członkowskie, którym przydzielono część uprawnień do danych połowów, mogą zgłosić Komisji swoje zainteresowanie dostępnymi niewykorzystanymi uprawnieniami do połowów. Na poparcie swojego wniosku przedstawiają plan połowowy ze szczegółowymi informacjami na temat liczby upoważnień do połowów, o które występują, szacowanych połowów, obszarów i okresów połowowych.
5. Komisja może zwrócić się do zainteresowanych państw członkowskich o dodatkowe informacje, jeżeli uzna to za niezbędne do oceny wniosku
6. W przypadku gdy na koniec dziesięciodniowego okresu, o którym mowa w ust. 4, brak jest zainteresowania łączną ilością dostępnych niewykorzystanych uprawnień do połowów ze strony państw członkowskich, którym przydzielono część uprawnień do danych połowów, Komisja może rozszerzyć zaproszenie do wyrażenia zainteresowania na wszystkie państwa członkowskie. Państwo członkowskie może powiadomić o swoim zainteresowaniu niewykorzystanymi uprawnieniami do połowów na warunkach, o których mowa w tym ustępie.

7. Na podstawie informacji dostarczonych przez państwa członkowskie zgodnie z ust. 4 lub 6 niniejszego artykułu, niewykorzystane uprawnienia do połowów zostają ponownie przydzielone przez Radę zgodnie z art. 43 ust. 3 TFUE wyłącznie na zasadzie tymczasowej na dany okres, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.

Komisja informuje państwa członkowskie o tym, na rzecz których państw członkowskich dokonano ponownego przydziału, oraz jakie ilości zostały przydzielone.

8. Tymczasowy ponowny przydział uprawnień do połowów musi opierać się na przejrzystych i obiektywnych kryteriach, w tym, w stosownych przypadkach, na kryteriach o charakterze środowiskowym, społecznym i ekonomicznym. Kryteria te mogą obejmować:
- a) uprawnienia do połowów dostępne do ponownego przydziału;
 - b) liczbę państw członkowskich, które wystąpiły o taki przydział;
 - c) część przypisaną każdemu państwu członkowskiemu, które wystąpiło o przydział, w początkowej fazie przydzielania uprawnień do połowów;
 - d) w stosownych przypadkach, historyczne dane na temat połowów i nakładów połowowych każdego państwa członkowskiego, które wystąpiło o przydział;
 - e) wykonalność planów połowowych przedstawionych przez państwa członkowskie, które wystąpiły o przydział, w świetle liczby, rodzaju i właściwości statków oraz stosowanych narzędzi.

Artykuł 13

Przydział częściowy rocznej kwoty w rozbiu na kilka kolejnych limitów połowowych

1. W przypadku gdy w protokole do umowy o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów ustanowiono miesięczne lub kwartalne limity połowowe, lub inne podpodziały uprawnień do połowów dostępnych na dany rok oraz w przypadku gdy przydzielone uprawnienia do połowów nie są w całości wykorzystane w takim samym miesięcznym, kwartalnym lub innym obowiązującym okresie, odpowiednie dostępne uprawnienia do połowów są zgodnie z art. 43 ust. 3 TFUE przydzielane w częściach przez Radę wśród zainteresowanych państw członkowskich w odpowiednich okresach.
2. Przydział częściowy dostępnych uprawnień do połowów dokonywany jest na podstawie przejrzystych i obiektywnych kryteriów. Musi on być spójny z rocznymi uprawnieniami do połowów przydzielanymi państwom członkowskim zgodnie z odpowiednim rozporządzeniem Rady.

SEKCJA 2
OPERACJE POŁOWOWE W RAMACH UMÓW
W SPRAWIE WYMIANY LUB WSPÓLNEGO ZARZĄDZANIA

Artykuł 14

Przepisy mające zastosowanie

1. Art. 8–11 stosuje się odpowiednio do unijnych statków rybackich prowadzących połowy na wodach państwa trzeciego na mocy umowy w sprawie wymiany uprawnień do połowów lub wspólnego zarządzania stadami ryb będącymi przedmiotem wspólnego zainteresowania.
2. Na zasadzie odstępstwa od art. 11 państwo członkowskie bandery może przekazać Komisji dane unijnych statków rybackich, które kwalifikują się do prowadzenia operacji połowowych na wodach państwa trzeciego na mocy odpowiedniej umowy. Gdy zostanie ustalone, że warunki określone w art. 10 lit. a)–c) są spełnione, Komisja niezwłocznie przesyła państwu trzeciemu szczegółowe informacje dotyczące odnośnych unijnych statków rybackich. Gdy tylko państwo trzecie poinformuje Komisję, że szczegółowe informacje dotyczące tych unijnych statków rybackich zostały zatwierdzone, Komisja odpowiednio informuje o tym państwo członkowskie bandery. Uznaje się, że unijne statki rybackie, w odniesieniu do których przekazano wymagane szczegółowe informacje, mają ważne upoważnienie do połowów do celów art. 10 lit. d). Komisja informuje także niezwłocznie drogą elektroniczną państwo członkowskie bandery o wszelkich powiadomieniach dokonanych przez państwo trzecie o tym, że unijny statek rybacki nie kwalifikuje się do prowadzenia operacji połowowych na jego wodach.

Artykuł 15

Konsultacje z państwami trzecimi dotyczące unijnych statków rybackich

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 44 w celu uzupełnienia art. 10, wdrażając do prawa unijnego wyniki konsultacji między Unią a państwami trzecimi, z którymi Unia zawarła umowę, lub ustalenia z państwami nadbrzeżnymi, z którymi stada ryb są dzielone, w odniesieniu do warunków dotyczących upoważnień do połowów.

SEKCJA 3

OPERACJE POŁOWOWE NA PODSTAWIE UPOWAŻNIEŃ BEZPOŚREDNICH

Artykuł 16

Zakres stosowania

Niniejsza sekcja ma zastosowanie do operacji połowowych prowadzonych przez unijne statki rybackie na wodach państwa trzeciego poza ramami umowy, o której mowa w sekcji 1 lub 2.

Artykuł 17

Warunki wydawania upoważnień do połowów przez państwa członkowskie bandery

1. Państwo członkowskie bandery może wydać upoważnienie do połowów w odniesieniu do operacji połowowych prowadzonych na wodach państwa trzeciego poza ramami umowy, o której mowa w sekcji 1 lub 2, jeżeli:
 - a) spełnione są kryteria kwalifikowalności określone w art. 5;
 - b) nie obowiązuje ani nie jest tymczasowo stosowana żadna umowa o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów ani umowa w sprawie wymiany uprawnień do połowów lub wspólnego zarządzania z danym państwem trzecim;
 - c) podmiot przedstawił wszystkie z poniższych:
 - kopia lub dokładne odniesienie do mającego zastosowanie prawodawstwa dotyczącego rybołówstwa przekazane podmiotowi przez państwo trzecie sprawujące zwierzchnictwo lub jurysdykcję nad wodami, na których jest prowadzona działalność;
 - naukowa ocena wykazująca zrównoważony charakter planowanych operacji połowowych, w tym – w stosownych przypadkach – spójność z postanowieniami art. 62 UNCLOS;
 - numer wyznaczonego rachunku bankowego w publicznym banku do celu uiszczenia wszystkich opłat;

- d) w przypadku gdy operacje połowowe mają dotyczyć gatunków zarządzanych przez jedną z RFMO – państwo trzecie jest umawiającą się stroną tej organizacji; oraz
 - e) podmiot dostarczył albo
 - ważne upoważnienie do połowów dla danego unijnego statku rybackiego wydane przez państwo trzecie sprawujące zwierzchnictwo lub jurysdykcję nad wodami, na których prowadzone są operacje połowowe; albo
 - pisemne potwierdzenie wydane przez państwo trzecie sprawujące zwierzchnictwo lub jurysdykcję nad wodami, na których prowadzone są operacje połowowe – po rozmowach między podmiotem a tym państwem trzecim – warunków planowanego upoważnienia bezpośredniego, które ma dawać podmiotowi dostęp do zasobów rybnych tego państwa trzeciego, w tym okres ważności upoważnienia, warunki oraz uprawnienia do połowów wyrażone jako ograniczenia nakładu połowowego lub limity połowowe.
2. W każdym przypadku operacje połowowe nie mogą się rozpocząć, dopóki państwo trzecie nie wyda ważnego upoważnienia do połowów, o którym mowa w ust. 1 lit. a). Państwo członkowskie bandery zawiesza swoje upoważnienie, jeżeli do czasu rozpoczęcia planowanych operacji połowowych nie zostało wydane upoważnienie państwa trzeciego.
3. Ocena naukowa, o której mowa w ust. 1 lit. c) tiret drugie, jest przedstawiana przez RFMO lub regionalny organ rybołówstwa o kompetencjach naukowych lub jest zapewniana przez państwo trzecie lub we współpracy z nim. Ocena naukowa pochodząca od państwa trzeciego jest poddawana przeglądowi przez instytut lub podmiot naukowy państwa członkowskiego lub Unii.

Artykuł 18

Procedura uzyskiwania upoważnień do połowów od państw trzecich

1. Państwo członkowskie bandery, które sprawdziło, że warunki określone w art. 17 ust. 1 lit. a)–e) są spełnione, przesyła Komisji odpowiednie informacje wymienione w załączniku oraz informacje związane ze spełnieniem warunków określonych w art. 17 ust. 1 lit. c).
2. Jeżeli Komisja uważa, że informacje, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, są niewystarczające do oceny spełnienia warunków określonych w art. 17, zwraca się o dalsze informacje lub uzasadnienie w ciągu 10 dni roboczych od otrzymania tych informacji.
3. Jeżeli w następstwie żądania udzielenia dalszych informacji lub uzasadnienia, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, oraz po rozmowach z zainteresowanym państwem członkowskim Komisja stwierdzi, że warunki określone w art. 17 nie są spełnione, może w ciągu 30 dni kalendarzowych od otrzymania wszystkich wymaganych informacji lub uzasadnienia sprzeciwić się udzieleniu upoważnienia do połowów. Jeżeli Komisja stwierdzi, że warunki te są spełnione, niezwłocznie informuje zainteresowane państwo członkowskie o zamiarze niezgłaszania sprzeciwu.
4. Państwo członkowskie bandery może wydać upoważnienie do połowów po upływie okresu, o którym mowa w ust. 2. W przypadku gdy Komisja zwróciła się o dalsze informacje zgodnie z tym ustępem, państwo członkowskie bandery może wydać upoważnienie do połowów, jeżeli Komisja nie zgłosiła sprzeciwu w terminie, o którym mowa w ust. 3, lub przed tym terminem, pod warunkiem że Komisja poinformowała państwo członkowskie o zamiarze niezgłaszania sprzeciwu.

5. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1–4, w przypadku odnowienia upoważnienia do połowów na tych samych warunkach i w ciągu dwóch lat od udzielenia początkowego upoważnienia do połowów państwo członkowskie bandery może wydać upoważnienie do połowów po sprawdzeniu informacji otrzymanych w odniesieniu do warunków określonych w art. 17 ust. 1 lit. a), b), d) i e) oraz niezwłocznie informuje o tym Komisję.
6. Jeżeli państwo trzecie poinformuje Komisję o podjętej przez siebie decyzji o wydaniu, odmowie wydania, zawieszeniu lub cofnięciu upoważnienia bezpośredniego dla unijnego statku rybackiego, Komisja natychmiast odpowiednio informuje państwo członkowskie bandery.
7. Jeżeli państwo trzecie poinformuje państwo członkowskie bandery o podjętej przez siebie decyzji o wydaniu, odmowie wydania, zawieszeniu lub cofnięciu upoważnienia bezpośredniego dla unijnego statku rybackiego, państwo członkowskie bandery natychmiast odpowiednio informuje Komisję.
8. Podmiot dostarcza państwu członkowskiemu bandery kopię ostatecznych warunków uzgodnionych między nim a państwem trzecim, w tym również kopię upoważnienia bezpośredniego.

Rozdział III

Operacje połowowe unijnych statków rybackich pod auspicjami RFMO

Artykuł 19

Zakres stosowania

Niniejszy rozdział ma zastosowanie do operacji połowowych prowadzonych przez unijne statki rybackie poławiające stada pod auspicjami jednej z RFMO, na wodach Unii lub poza nimi, o ile ich operacje objęte są systemem upoważnień wprowadzonym przez RFMO.

Artykuł 20

Upoważnienia do połowów

1. Unijny statek rybacki, którego operacje połowowe są objęte systemem upoważnień przyjętym przez RFMO, nie może prowadzić operacji połowowych pod auspicjami RFMO, chyba że:
 - a) Unia jest umawiającą się stroną RFMO;
 - b) zostało mu wydane upoważnienie do połowów przez jego państwo członkowskie bandery;
 - c) został wpisany do odpowiedniego rejestru lub wykazu upoważnionych statków RFMO; oraz

d) w przypadku gdy operacje połowowe prowadzone są na wodach państw trzecich – zostało mu wydane upoważnienie do połowów przez odnośne państwo trzecie zgodnie z rozdziałem II.

2. Ust. 1 lit. a) niniejszego artykułu nie ma zastosowania w odniesieniu do unijnych statków rybackich prowadzących połowy wyłącznie na wodach Unii, którym wydano już upoważnienie do połowów zgodnie z art. 7 rozporządzenia w sprawie kontroli.

Artykuł 21

Warunki wydawania upoważnień do połowów przez państwa członkowskie bandery

Państwo członkowskie bandery może wydać upoważnienie do połowów jedynie wtedy, gdy:

- a) spełnione są kryteria kwalifikowalności określone w art. 5;
- b) przestrzegane są przepisy ustanowione przez RFMO lub transponujące prawo unijne; oraz
- c) w przypadku gdy operacje połowowe prowadzone są na wodach państw trzecich – spełnione są kryteria określone w art. 10 lub 17.

Artykuł 22
Rejestracja przez RFMO

1. Państwo członkowskie bandery przesyła Komisji szczegółowe informacje dotyczące statków upoważnionych przez nie do prowadzenia operacji połowowych zgodnie z art. 20 niniejszego rozporządzenia lub – w przypadku art. 20 ust. 2 niniejszego rozporządzenia – zgodnie z art. 7 rozporządzenia w sprawie kontroli.
2. Szczegółowe informacje, o których mowa w ust. 1, przygotowuje się zgodnie z warunkami ustanowionymi przez RFMO i dołącza się do nich informacje wymagane przez tę organizację.
3. W ciągu 10 dni po otrzymaniu szczegółowych informacji, o których mowa w ust. 1, Komisja może zażądać od państwa członkowskiego bandery wszelkich dodatkowych informacji, które uzna za niezbędne. Komisja uzasadnia każde takie żądanie.
4. Gdy Komisja uzna, że warunki określone w art. 21 są spełnione, w ciągu 15 dni po otrzymaniu szczegółowych informacji, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, przesyła RFMO szczegółowe informacje dotyczące upoważnionych statków.
5. Jeżeli rejestr lub wykaz RFMO nie jest dostępny publicznie, Komisja udostępnia dane upoważnionych statków państwom członkowskim zaangażowanym w połowy na danym łowisku.

Rozdział IV

Operacje połowowe prowadzone przez unijne statki rybackie na morzu pełnym

Artykuł 23

Zakres stosowania

Niniejszy rozdział ma zastosowanie do operacji połowowych prowadzonych na morzu pełnym, wykraczających poza zakres stosowania rozdziału III, przez unijne statki rybackie o długości całkowitej przekraczającej 24 metry.

Artykuł 24

Warunki wydawania upoważnień do połowów przez państwa członkowskie bandery

Państwo członkowskie bandery może wydać upoważnienie do połowów w odniesieniu do prowadzenia operacji połowowych na morzu pełnym tylko wtedy, gdy:

- a) spełnione są kryteria kwalifikowalności określone w art. 5;
- b) planowane operacje połowowe:
 - są zgodne z oceną naukową wykazującą zrównoważony charakter planowanych operacji połowowych, przekazaną lub zatwierdzoną przez instytut naukowy państwa członkowskiego bandery; lub
 - są częścią programu badań naukowych, w tym programu gromadzenia danych, organizowanego przez organ naukowy. Protokół badań naukowych, który będzie konieczny w każdym przypadku, musi być zatwierdzony przez instytut naukowy w państwie członkowskim bandery.

Artykuł 25

Procedura uzyskiwania upoważnień do połowów

1. Państwo członkowskie bandery, które sprawdziło, że spełnione są warunki określone w art. 24, przesyła Komisji informacje wymienione w załączniku oraz informacje dotyczące spełnienia warunków określonych w art. 5.
2. Jeżeli Komisja uzna, że informacje dostarczone zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu są niewystarczające do oceny spełnienia warunków określonych w art. 24, w ciągu 10 dni kalendarzowych od otrzymania tych informacji zwraca się o dalsze informacje lub uzasadnienie.
3. Jeżeli po otrzymaniu żądanych dodatkowych informacji lub uzasadnienia, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, Komisja stwierdzi, że warunki określone w art. 24 nie są spełnione, może sprzeciwić się udzieleniu upoważnienia do połowów w terminie pięciu dni kalendarzowych od otrzymania tych dodatkowych informacji lub uzasadnienia. Jeżeli Komisja stwierdzi, że warunki są spełnione, niezwłocznie informuje zainteresowane państwo członkowskie o zamiarze niezgłaszania sprzeciwu.
4. Państwo członkowskie bandery może wydać upoważnienie do połowów po upływie okresu, o którym mowa w ust. 2. W przypadku gdy Komisja zwróciła się o dalsze informacje zgodnie z tym ustępem, państwo członkowskie bandery może wydać upoważnienie do połowów, jeżeli Komisja nie zgłosiła sprzeciwu w terminie, o którym mowa w ust. 3, lub przed tym terminem, pod warunkiem że Komisja poinformowała państwo członkowskie o zamiarze niezgłaszania sprzeciwu.

Rozdział V

Czarterowanie unijnych statków rybackich

Artykuł 26

Zasady

1. Unijny statek rybacki nie może prowadzić operacji połowowych na mocy umów czarterowych na wodach, na których obowiązuje lub jest tymczasowo stosowana umowa o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów.
2. Unijny statek rybacki nie może prowadzić operacji połowowych na mocy więcej niż jednej umowy czarterowej jednocześnie lub być przedmiotem subczarteru.
3. Unijne statki rybackie mogą działać na mocy umów czarterowych na wodach pod auspicjami RFMO wyłącznie wtedy, gdy państwo, do którego czarterowany jest statek, jest umawiającą się stroną tej organizacji.
4. W okresie stosowania czarteru wyczarterowany unijny statek rybacki nie może wykorzystywać uprawnień do połowów swojego państwa członkowskiego bandery. Połowy dokonane przez wyczarterowany unijny statek rybacki odliczane są od uprawnień do połowów państwa czarterującego.
5. Żaden z przepisów niniejszego rozporządzenia nie ogranicza odpowiedzialności państwa członkowskiego bandery w zakresie obowiązków wynikających z prawa międzynarodowego, rozporządzenia w sprawie kontroli, rozporządzenia NNN lub innych przepisów WPRyb, w tym wymogów w zakresie sprawozdawczości.

6. Właściciel licencji połowowej unijnego statku rybackiego, który ma zostać wycarterowany, informuje państwo członkowskie bandery o umowie czarterowej przed jej rozpoczęciem. To państwo członkowskie niezwłocznie informuje o tym Komisję.

Artykuł 27

Zarządzanie upoważnieniami do połowów na mocy umowy czarterowej

Przy wydawaniu upoważnienia do połowów statkowi zgodnie z art. 17, 21 lub 24 oraz w przypadku operacji połowowych prowadzonych na mocy umowy czarterowej państwo członkowskie bandery sprawdza, czy:

- a) właściwy organ państwa czarterującego oficjalnie potwierdził, że umowa jest zgodna z jego prawem krajowym; oraz
- b) w upoważnieniu do połowów zawarto szczegółowe informacje dotyczące umowy czarterowej, w tym okres, uprawnienia do połowów i obszar połowowy.

Rozdział VI

Operacje przeładunku

Artykuł 28

Operacje przeładunku

1. Wszelkie operacje przeładunku prowadzone przez unijny statek rybacki na morzu pełnym lub na podstawie upoważnień bezpośrednich muszą być prowadzone zgodnie z art. 21 i 22 rozporządzenia w sprawie kontroli. Do końca marca każdego roku – w odniesieniu do przeładunków, które miały miejsce w poprzednim roku – państwo członkowskie bandery przekazuje Komisji informacje zawarte w deklaracji przeładunkowej oraz informacje o dacie przeładunku, położeniu geograficznym i obszarze, w którym przeładunek miał miejsce.
2. Przed rozpoczęciem przeładunku kapitanowie unijnych statków rybackich poławiających na podstawie upoważnień bezpośrednich lub na morzu pełnym przekazują właściwym organom swojego państwa członkowskiego bandery następujące informacje:
 - a) nazwę i oznakę rybacką statku, na który dokonuje się przeładunku;
 - b) czas i położenie geograficzne planowanej operacji przeładunku; oraz
 - c) szacowane ilości gatunków przeznaczone do przeładunku.
3. Niniejszy artykuł nie ma zastosowania do przeładunków przeprowadzanych w portach przez unijne statki rybackie.

Rozdział VII

Obowiązki w zakresie obserwacji i sprawozdawczości

Artykuł 29

Dane pochodzące z programu obecności obserwatorów

Jeżeli na unijnym statku rybackim gromadzone są dane w ramach programu obecności obserwatorów, powiązane sprawozdania przesyłane są – zgodnie z zasadami przekazywania określonymi w programie obecności obserwatorów – niezwłocznie właściwemu organowi państwa członkowskiego bandery.

Artykuł 30

Informowanie państw trzecich

1. Podczas prowadzenia operacji połowowych w ramach niniejszego tytułu kapitan unijnego statku rybackiego lub przedstawiciel kapitana udostępniają odpowiednie raporty połowowe i deklaracje wyładunkowe państwu trzeciemu, a ponadto przesyłają swojemu państwu członkowskiemu bandery elektroniczną kopię tych danych.
2. Państwo członkowskie bandery ocenia, za pomocą kontroli krzyżowych zgodnie z art. 109 rozporządzenia w sprawie kontroli, spójność danych, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, z danymi otrzymanymi zgodnie z tym rozporządzeniem oraz, w stosownych przypadkach, zgodnie z odpowiednimi postanowieniami umowy o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów.

3. Nieprzekazanie państwu trzeciemu raportów połowowych lub deklaracji wyładunkowych, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, uznaje się również za poważne naruszenia przepisów do celów art. 90 rozporządzenia w sprawie kontroli w zależności od wagi danego naruszenia przepisów, która zostanie określona przez właściwy organ państwa członkowskiego bandery, biorąc pod uwagę kryteria, takie jak charakter szkody, jej wartość, sytuację ekonomiczną sprawcy naruszenia oraz rozmiar naruszenia lub jego powtarzalność.

TYTUŁ III

OPERACJE POŁOWOWE PROWADZONE PRZEZ STATKI PAŃSTW TRZECICH NA WODACH UNII

Artykuł 31

Wymogi dotyczące członkostwa w RFMO

Statek rybacki państwa trzeciego może prowadzić operacje połowowe na wodach Unii w odniesieniu do stad zarządzanych przez RFMO jedynie wtedy, gdy państwo trzecie jest umawiającą się stroną tej RFMO.

Artykuł 32

Zasady ogólne

1. Statek rybacki państwa trzeciego nie może prowadzić operacji połowowych na wodach Unii, chyba że Komisja wydała mu upoważnienie do połowów. Upoważnienie takie może być mu wydane tylko wtedy, gdy spełnia on kryteria kwalifikowalności określone w art. 5.

2. Statek państwa trzeciego upoważniony do prowadzenia połowów na wodach Unii musi przestrzegać przepisów regulujących operacje połowowe statków unijnych na obszarze połowowym, na którym prowadzi operacje. Jeżeli postanowienia zawarte w odpowiedniej umowie w sprawie połowów stanowią inaczej, muszą one być wyraźnie wymienione albo w tej umowie, albo w uzgodnionych z państwem trzecim przepisach wykonawczych do tej umowy.
3. Jeżeli statek rybacki państwa trzeciego przepływa przez wody Unii bez upoważnienia wydanego zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, jego narzędzia połowowe muszą być zamocowane i zasztauowane zgodnie z warunkami określonymi w art. 47 rozporządzenia w sprawie kontroli, tak aby nie było możliwe natychmiastowe rozpoczęcie operacji połowowych.

Artykuł 33

Warunki wydawania upoważnień do połowów

1. Komisja może wydać statkowi rybackiemu państwa trzeciego upoważnienie do prowadzenia operacji połowowych na wodach Unii jedynie wtedy, gdy:
 - a) występuje nadwyżka dopuszczalnego połowu odpowiadająca zakresowi proponowanych uprawnień do połowów zgodnie z wymogami art. 62 ust. 2 i 3 UNCLOS;
 - b) spełnione są warunki określone w odpowiednich umowach w sprawie połowów i statek rybacki kwalifikuje się na mocy umowy w sprawie połowów z danym państwem trzecim oraz, w stosownych przypadkach, znajduje się w wykazie statków ustanowionym na podstawie tej umowy;

- c) informacje wymagane na podstawie umowy dotyczące statku rybackiego i powiązanego z nim statku pomocniczego lub powiązanych z nim statków pomocniczych są kompletne i dokładne, a statek rybacki i powiązany z nim statek pomocniczy lub powiązane z nim statki pomocnicze posiada(-ją) numer IMO, jeżeli wymaga tego prawo unijne;
 - d) statek rybacki nie znajduje się w wykazie statków NNN, przyjętym przez RFMO lub przez Unię na podstawie rozporządzenia NNN;
 - e) państwo trzecie nie jest wymienione w wykazie państw niewspółpracujących na podstawie rozporządzenia NNN i nie jest uznane zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1026/2012 za państwo pozwalające na nie zrównoważone połowy.
2. Ust. 1 lit. a) nie ma zastosowania do statków państw trzecich prowadzących operacje połowowe na mocy umowy w sprawie wymiany uprawnień do połowów lub wspólnego zarządzania stadami ryb będącymi przedmiotem wspólnego zainteresowania.

Artykuł 34

Procedura uzyskiwania upoważnień do połowów

1. Zainteresowane państwo trzecie przesyła Komisji wnioski dotyczące swoich statków rybackich przed upływem terminu określonego w danej umowie lub ustalonego przez Komisję.
2. Komisja może zwrócić się do państwa trzeciego o dodatkowe informacje niezbędne do sprawdzenia, czy warunki przewidziane w art. 33 zostały spełnione.
3. W przypadku gdy zostanie ustalone, że warunki, o których mowa w ust. 2, są spełnione, Komisja wydaje upoważnienie do połowów oraz niezwłocznie informuje o tym państwo trzecie i zainteresowane państwa członkowskie.

Artykuł 35

Zarządzanie upoważnieniami do połowów

1. Jeżeli warunek określony w art. 33 nie jest już spełniany, Komisja podejmuje odpowiednie działania, w tym również aby zmienić lub wycofać upoważnienie, oraz informuje o tym państwo trzecie oraz zainteresowane państwa członkowskie.
2. Komisja może odmówić wydania upoważnienia dla statku rybackiego z państwa trzeciego, zawiesić je lub cofnąć, w przypadkach gdy nastąpiła zasadnicza zmiana okoliczności lub w przypadkach poważnego zagrożenia dla zrównoważonej eksploatacji żywych zasobów morza, zarządzania nimi i ich ochrony lub w przypadku gdy ma to istotne znaczenie dla zapobiegania połowom NNN lub ich zwalczania, lub w przypadkach gdy Unia postanowiła zawiesić lub zerwać stosunki z danym państwem trzecim.

W przypadku odmowy wydania upoważnienia, jego zawieszenia lub cofnięcia zgodnie z akapitem pierwszym Komisja natychmiast informuje o tym zainteresowane państwo trzecie.

Artykuł 36

Zaprzestanie operacji połowowych

1. W przypadku uznania, że uprawnienia do połowów udzielone państwu trzeciemu zostały wyczerpane, Komisja natychmiast powiadamia o tym fakcie dane państwo trzecie i właściwe organy inspekcji państw członkowskich. Aby zapewnić ciągłość operacji połowowych w ramach niewykorzystanych uprawnień do połowów, które mogą jednak również mieć wpływ na wyczerpane uprawnienia do połowów, państwo trzecie przedstawia Komisji środki techniczne zapobiegające wszelkiemu negatywnemu wpływowi na wyczerpane uprawnienia do połowów.

2. Od dnia powiadomienia, o którym mowa w ust. 1, upoważnienia do połowów wydane statkom pływającym pod banderą tego zainteresowanego państwa trzeciego uznaje się za zawieszone w odniesieniu do danych operacji połowowych, a statki nie są już upoważnione do prowadzenia takich operacji połowowych.
3. Upoważnienia do połowów uznaje się za wycofane w przypadku, gdy zawieszenie upoważnień do połowów zgodnie z ust. 2 dotyczy wszystkich operacji, w odniesieniu do których zostały one udzielone.
4. Państwo trzecie zapewnia, aby zainteresowane statki rybackie były natychmiast informowane o zastosowaniu niniejszego artykułu i aby zaprzestały wszelkich odnośnych operacji połowowych. Państwo trzecie informuje również niezwłocznie Komisję, gdy statki rybackie pływające pod jego banderą zaprzestały swoich operacji połowowych.

Artykuł 37

Przekroczenie kwot na wodach Unii

1. Gdy Komisja stwierdzi, że dane państwo trzecie przekroczyło kwoty, które zostały mu przydzielone w odniesieniu do danego stada lub danej grupy stad, w kolejnych latach Komisja dokonuje odliczeń od kwot przyznanych temu państwu w odniesieniu do tego stada lub grupy stad. Komisja dokłada starań w celu zapewnienia, aby wielkość odliczeń była spójna z odliczeniami nałożonymi na państwa członkowskie w podobnych okolicznościach.

2. Jeżeli odliczenia zgodnie z ust. 1 nie można dokonać od kwoty dotyczącej stada lub grupy stad, które zostały przełowione, ponieważ dane państwo członkowskie nie dysponuje wystarczającą kwotą w odniesieniu do danego stada lub grupy stad, wówczas Komisja może – po konsultacji z danym państwem trzecim – w następnych latach dokonywać odliczeń od kwot dotyczących innych stad lub grup stad dostępnych dla tego państwa trzeciego w tym samym obszarze geograficznym lub o odpowiadającej im wartości handlowej.

Artykuł 38

Kontrola i egzekwowanie

1. Statek państwa trzeciego upoważniony do prowadzenia połowów na wodach Unii musi przestrzegać przepisów w zakresie kontroli regulujących operacje połowowe statków unijnych na obszarze połowowym, na którym prowadzi operacje.
2. Statek państwa trzeciego upoważniony do prowadzenia połowów na wodach Unii przekazuje Komisji lub wyznaczonemu przez nią organowi oraz, w stosownych przypadkach, nadbrzeżnemu państwu członkowskiemu dane, które unijne statki są zobowiązane przekazywać państwu członkowskiemu bandery na podstawie rozporządzenia w sprawie kontroli.
3. Komisja lub wyznaczony przez nią organ przesyła dane, o których mowa w ust. 2, nadbrzeżnemu państwu członkowskiemu.
4. Statek państwa trzeciego upoważniony do prowadzenia połowów na wodach Unii przekazuje na żądanie – Komisji lub organowi przez nią wyznaczonemu – sprawozdania obserwatora sporządzone na mocy obowiązujących programów obecności obserwatorów.

5. Nadbrzeżne państwo członkowskie zapisuje wszystkie naruszenia popełnione przez statki rybackie państw trzecich, w tym również związane z nimi kary, w krajowym rejestrze, o którym mowa w art. 93 rozporządzenia w sprawie kontroli.

TYTUŁ IV

DANE I INFORMACJE

Artykuł 39

Unijna baza danych dotycząca upoważnień do połowów wydanych na mocy niniejszego rozporządzenia

1. Komisja opracowuje i prowadzi elektroniczną unijną bazę danych dotyczącą upoważnień do połowów obejmującą wszystkie upoważnienia do połowów udzielone na podstawie tytułów II i III, składającą się z części dostępnej publicznie i części zabezpieczonej.
- Ta baza danych:
- a) zawiera zapis wszystkich informacji przedłożonych zgodnie z załącznikiem oraz innych informacji przedłożonych Komisji do celów wydawania upoważnień do połowów na podstawie tytułów II i III, obejmujących imię i nazwisko lub nazwę, miasto, kraj zamieszkania właściciela oraz do pięciu głównych faktycznych właścicieli, a także wskazuje status każdego upoważnienia najszybciej jak to możliwe;
 - b) wykorzystywana jest do wymiany danych i informacji między Komisją a państwem członkowskim; oraz
 - c) służy jedynie do celów zrównoważonego zarządzania flotami rybackimi, a także do celów kontroli.

2. Wykaz wszystkich upoważnień do połowów wydanych na mocy tytułów II i III zawarty w bazie danych jest publicznie dostępny i zawiera wszystkie następujące informacje:
 - a) nazwę i banderę statku oraz jego numery CFR i IMO, w przypadku gdy wymaga tego prawo unijne;
 - b) rodzaj upoważnienia, w tym również gatunki docelowe lub grupę lub grupy gatunków; oraz
 - c) dozwolony czas i obszar operacji połowowej (daty rozpoczęcia i zakończenia, obszar połowowy).
3. Państwo członkowskie korzysta z bazy danych w celu przekazania Komisji wniosków o upoważnienia do połowów oraz aktualizuje swoje szczegółowe informacje, zgodnie z wymogami art. 11, 18, 22 i 26, a państwo trzecie wykorzystuje bazę danych w celu przekazywania wniosków o upoważnienia do połowów zgodnie z wymogami art. 34.

Artykuł 40

Wymogi techniczne

1. Wymiana informacji, o których mowa w tytułach II, III i IV, odbywa się w formie elektronicznej.

2. Komisja może przyjmować akty wykonawcze – bez uszczerbku dla przepisów dyrektywy 2007/2/WE Parlamentu Europejskiego i Rady¹ – ustanawiające techniczne wymagania operacyjne dotyczące zapisywania, formatu i przekazywania informacji, o których mowa w tytułach II, II i IV. Techniczne wymagania operacyjne zaczynają być stosowane nie wcześniej niż sześć miesięcy i nie później niż 18 miesięcy po ich przyjęciu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 45 ust. 2.

Artykuł 41

Dostęp do danych

Bez uszczerbku dla art. 110 rozporządzenia w sprawie kontroli, państwa członkowskie lub Komisja udzielają dostępu do części zabezpieczonej unijnej bazy danych dotyczącej upoważnień do połowów dla zewnętrznych flot rybackich, o której mowa w art. 39 niniejszego rozporządzenia, właściwym służbom administracji zaangażowanym w zarządzanie flotami rybackimi.

Artykuł 42

Zarządzanie danymi, ochrona danych osobowych oraz poufność

Dane uzyskane na podstawie niniejszego rozporządzenia są przetwarzane zgodnie z art. 112 i 113 rozporządzenia w sprawie kontroli, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 45/2001 oraz dyrektywą 95/46/WE i krajowymi przepisami wykonawczymi do niej.

¹ Dyrektywa 2007/2/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 marca 2007 r. ustanawiająca infrastrukturę informacji przestrzennej we Wspólnocie Europejskiej (INSPIRE) (Dz.U. L 108 z 25.4.2007, s. 1).

Artykuł 43

Relacje z państwami trzecimi i RFMO

1. Gdy państwo członkowskie otrzyma od państwa trzeciego lub RFMO informacje istotne dla zapewnienia skutecznego stosowania niniejszego rozporządzenia, przekazuje te informacje Komisji lub wyznaczonemu przez nią organowi oraz, w stosownych przypadkach, innym zainteresowanym państwom członkowskim, pod warunkiem że jest to dozwolone na mocy umów dwustronnych zawartych z tym państwem trzecim lub przepisów odnośnej RFMO.
2. Komisja lub wyznaczony przez nią organ może – w ramach umów w sprawie połowów zawieranych między Unią a państwami trzecimi, pod auspicjami RFMO, których Unia jest umawiającą się stroną – przekazywać odnośne informacje dotyczące nieprzestrzegania przepisów niniejszego rozporządzenia lub poważnych naruszeń innym stronom tych umów lub organizacji, z zastrzeżeniem zgody państwa członkowskiego, które dostarczyło informacji, oraz zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 45/2001.

TYTUŁ V

PROCEDURY, PRZEKAZANIE UPRAWNIENÍ

I ŚRODKI WYKONAWCZE

Artykuł 44

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom ustanowionym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 5 ust. 2 i art. 15, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia ... [data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia]. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem tego okresu pięciu lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.
3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 5 ust. 2 i art. 15, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.
5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 5 ust. 2 i art. 15 wchodzi w życie tylko wtedy, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 45

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga Komitet ds. Rybołówstwa i Akwakultury ustanowiony na podstawie art. 47 rozporządzenia podstawowego. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 8 rozporządzenia (UE) nr 182/2011 w związku z jego art. 5.

TYTUŁ VI

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 46

Uchylenie

1. Rozporządzenie w sprawie upoważnień do połowów traci moc.
2. Odesłania do przepisów uchylonego rozporządzenia traktuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 47

Przepisy przejściowe dotyczące tymczasowego ponownego przydziału uprawnień do połowów w ramach istniejących protokołów

1. W drodze odstępstwa od art.12, do protokołów do umów o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów, które obowiązują lub są tymczasowo stosowane w dniu ... [data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia], stosuje się procedurę tymczasowego ponownego przydziału uprawnień do połowów określoną w niniejszym artykule do wygaśnięcia danego protokołu.

2. W kontekście umowy o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów, jeżeli na podstawie wniosków o przekazanie wniosków, o których mowa w art. 11, okaże się, że liczba upoważnień do połowów lub wielkość uprawnień do połowów przydzielona Unii w ramach protokołu nie jest w pełni wykorzystana, Komisja informuje zainteresowane państwa członkowskie i zwraca się do nich o potwierdzenie faktu niewykorzystywania w pełni tych uprawnień do połowów. Brak odpowiedzi w terminach, które mają być określone przez Radę po zawarciu umowy o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów, uznawany jest za potwierdzenie, że statki danego państwa członkowskiego nie wykorzystują w pełni przyznanych im uprawnień do połowów w danym okresie.
3. Po potwierdzeniu przez dane państwo członkowskie, Komisja szacuje ogólną wielkość niewykorzystanych uprawnień do połowów oraz udostępnia te szacunki państwom członkowskim.
4. Państwa członkowskie, które chcą skorzystać z niewykorzystanych uprawnień do połowów, o których mowa w ust. 3, przedkładają Komisji wykaz wszystkich statków, dla których zamierzają wystąpić o upoważnienie do połowów, wraz z wnioskiem o przekazanie wniosków dla każdego z tych statków, zgodnie z art. 11.
5. Komisja podejmuje decyzję o ponownym przydziale w ścisłej współpracy z zainteresowanymi państwami członkowskimi.

Jeżeli zainteresowane państwo sprzeciwia się temu ponownemu przydziałowi, Komisja w drodze aktów wykonawczych podejmuje decyzję o ponownym przydziale, uwzględniając kryteria określone w ust. 8 niniejszego artykułu, oraz powiadamia o tym zainteresowane państwa członkowskie. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 45 ust. 2.

6. Przekazanie wniosków zgodnie z niniejszym artykułem nie może w żaden sposób wpływać na rozdział uprawnień do połowów pomiędzy państwa członkowskie ani na ich wymianę między państwami członkowskimi, zgodnie z art. 16 rozporządzenia podstawowego.
7. Do czasu ostatecznego określenia terminów, o których mowa w ust. 2, Komisja musi mieć możliwość stosowania mechanizmu, o którym mowa w ust. 2 - 5.
8. Dla celów ponownego przydziału uprawnień do połowów zgodnie z niniejszym artykułem Komisja bierze w szczególności pod uwagę:
 - a) datę każdego z otrzymanych wniosków;
 - b) uprawnienia do połowów przeznaczone do ponownego przydziału;
 - c) liczbę otrzymanych wniosków;
 - d) liczbę państw członkowskich składających wnioski; oraz
- e) jeżeli uprawnienia do połowów opierają się w całości lub w części na wielkościach nakładu połowowego lub połowów - spodziewany do wykorzystania nakład połowowy lub planowane połowy każdego z odnośnych statków.

Artykuł 48
Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w ...

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Wykaz danych, które należy przekazać

I	WNIOSKODAWCA
1	Nazwa podmiotu gospodarczego
2	Adres poczty elektronicznej
3	Adres
4	Numer faksu
5	Numer telefonu
6	Imię i nazwisko lub nazwa właściciela
7	Adres poczty elektronicznej
8	Adres
9	Numer faksu
10	Numer telefonu
11	Nazwa stowarzyszenia lub imię i nazwisko agenta reprezentującego podmiot gospodarczy
12	Adres poczty elektronicznej
13	Adres
14	Numer faksu
15	Numer telefonu
16	Imię i nazwisko kapitana(-ów)
17	Adres poczty elektronicznej
18	Adres
19	Numer faksu
20	Numer telefonu

II	STATEK RYBACKI
21	Nazwa statku
22	Identyfikator statku (numer IMO, numer CFR itd.)
23	Sposób konserwowania ryb na statku
24	Rodzaj statku, kod FAO
25	Rodzaj narzędzi, kod FAO

III	KATEGORIA POŁOWÓW, W ODNIESIENIU DO KTÓRYCH WYSTĘPUJE SIĘ Z WNIOSEM O UPOWAŻNIENIE DO POŁOWÓW
26	Rodzaj upoważnienia (upoważnienie bezpośrednie; morze pełne; wsparcie)
27	Obszar połowów (obszar(-y), podobszar(-y), rejon(-y), podrejon(-y) FAO, w stosownych przypadkach)
28	Obszar prowadzenia operacji (morze pełne; państwo trzecie – wskazać)
29	Porty wyładunku
30	Kod lub kody FAO gatunków docelowych (lub kategoria połowów danej umowy o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów)
31	Okres, w odniesieniu do którego występuje się z wnioskiem o upoważnienie (daty rozpoczęcia i zakończenia)
32	Wykaz statków pomocniczych (nazwa statku; numer IMO; numer CFR)

IV	CZARTEROWANIE
33	Statek prowadzący działalność na podstawie umowy czarterowej (T/N)
34	Rodzaj umowy czarterowej
35	Okres czarteru (daty rozpoczęcia i zakończenia)
36	Uprawnienia do połowów (w tonach metrycznych) przyznane czarterowanemu statkowi
37	Państwo trzecie przyznające uprawnienia do połowów czarterowanemu statkowi
